

[Adam Møller.]
 vis også med vedkommendes organisation, hvad enten det nu er en tjenestemandsorganisation eller det f. eks. er Akademikernes Samarbejdsudvalg eller en anden organisation af faglig karakter. Der skal under alle omstændigheder forhandles, når en sådan stilling skal oprettes og vilkårene skal fastsættes; derfor er det nødvendigt at finde et sådant balancepunkt, at den kontrakt, der skal indgås, i og for sig bliver lige tillokkende både for arbejdsgiveren og for arbejdstageren i dette tilfælde. Jeg mener også, det vil være rimeligt, at man de steder, hvor der er tale om en midlertidig tjeneste — det finder bl. a. sted inden for forsvaret i en vis udstrækning i FN-styrker, i internationale kommandoer og kommandoer inden for Atlantpagtens kommandosystem — at man dér benyttede åremålsansættelse.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling. Vi kan fra konservativ side gå ind for det. Vi synes, det er et godt grundlag, der er skabt her, men vi er naturligvis villige til at drøfte problemerne videre i lønningssudvalget.

Jens Frandsen: Baggrunden for lovforslaget er, som det tidligere er nævnt af andre ordførere, tjenestemandskommissionens betænkning og siden den lovgivning, der fulgte efter.

Ministeren har fulgt de principielle synspunkter, der er kommet til udtryk angående, hvilke arter af tjenestemandstillinger der skulle besættes ved kongelig udnævnelse. Det er ganske klart for os, at vi skal gennemføre dette lovforslag, for, som også hr. Ivar Nørgaard sagde det, det står i grundloven, at man skal have kongelig udnævnte tjenestemænd, og der er for så vidt ikke nogen grund til at hæfte sig mere ved netop dette ud over at nævne, at ministeren foreslår, at disse bestemmelser, der tillige har været indeholdt i styrelsesloven for kommunernes skolevæsen og i menighedsrådsloven, nu samles i én lov.

Jeg har lagt mærke til, at man fra kommunale foreninger og amtsrådsforeninger har haft et andet synspunkt her, og jeg mener, det vil være ganske naturligt, at vi også bliver oplyst om dette under udvalgsarbejdet.

Antallet af stillinger, der nu foreslås kongelig udnævnelse til, bliver skåret ned fra 17.500 til 5.000; de omhandles i bilaget. Jeg skal ikke her gå nærmere ind på de anførte stillinger, men kun sige, at jeg finder det rigtigt, at kongelig udnævnelse begrænses til at omfatte slutstillinger, hvis arbejdsopgaver og placering gør den rimelig. Ministeren oplyser i fremsættelsestalen, at der fra organisationernes side er kommet afvigende synspunkter frem angående afgrænsningen, og jeg finder det naturligt, at vi i udvalget kigger på dette spørgsmål. Angående dette vil jeg også henvise til ministerens udtalelser den 28. maj, hvori han omtaler spørgsmålet om dem, der er placeret i lønramme 36, og som efter lovforslaget vil få en noget forskellig behandling. Selv om det ikke skulle være så forfærdelig slemt — det forstår jeg at ministeren heller ikke synes — har ministeren selv peget på en eventuel anden løsning, nemlig at lægge skillelinjen ved lønramme 37. Det er nok et spørgsmål, der egner sig til drøftelse i udvalget, og jeg skal derfor ikke sige mere om det nu.

Det samme gælder de synspunkter, der er kommet til udtryk fra Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen. Med hensyn til de kongelig udnævnte tjenestemænd har ministeren som sagt fulgt de principielle synspunkter, der var nedlagt i det arbejde, der har fundet sted tidligere, og disse synspunkter kan vi i venstre tilslutte os.

Det gælder tillige lovforslagets andet afsnit om åremålsansættelse, som også er en fortsættelse af tjenestemandsoven og udtryk for et ønske, der har været udtalt fra tjenestemandskommissionens side. Det er et ønske, som vi i venstre deler, og derfor kan vi anbefale at gennemføre denne nydannelse inden for vort tjenestemandssystem.

Denne nydannelse er med til at give systemet den større smidighed, der også på anden vis er indeholdt i den nye tjenestemandsoven. Hensigten med bestemmelsen må være, at vi giver de tilstrækkelige muligheder for at ansætte folk, såvel tjenestemænd som personer uden for systemet, folk med særlige forudsætninger for at løse særlige problemer af tidsbegrænset varighed, i en sådan tjenestemandstilling. Hertil kommer på anden vis særlig belastende stillinger. Der har været og vil stadig være opgaver, der løses over et kortere tidsrum, og som